

SELAMİ YILDIRIM

BİR YOL HAVASI

Gün batarken
Uzayıp giden bir yolun kıyısında
Mücessem bir heykel gibi görünür
Deve dikenleri.
Birazdan ay doğar
Vurur şavkı üstüne
Yol yazgı gibidir
Toprağın altında
Davran der içinden bir ses
Davransana yahu!

Yol, ay ve türkü
Dudaklarının kıyısında
Bir seyyah
Ve bir küheylan
Gözlerini ister
Nefes nefese

Bir geçit,
Bir geçit daha
Eğilir dağ
Yol verir ırmak
Dokunmak için
Uzadır başını ay

Vakit taze sağılmış
Süt kıvamındadır
Sabır kıyamda bekler yolcuyu
Sarıp sarmalar
Düşlerini derviş
Doldurur heybesine
Ve öper saçlarından rüzgârın

Ne yoldur
Ne yolcudur
Revan olan
Gözlerine inanır ancak
Yoksa ne mümkün
Yaşadığının
Farkına varmak